

בש"פ 3562/22 - מחמד אל קריני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3562/22

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: מחמד אל קריני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט ע' כהן) בעמ"ת 51045-05-12 מיום 25.5.2022

בשם המבקש: עו"ד עבד אבו סבית

החלטה

1. בקשת רשות ערר "בגלגול שלישי" לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט ע' כהן) בעמ"ת 51045-05-22 מיום 25.5.2022, בגדרה הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בית המשפט המחוזי קיבל את ערר המדינה על החלטתו של בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת ד' משעלי ביטון) במ"ת 54771-10-22 מיום 23.5.2022 שהורה על שחרור המבקש לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בפיקוח והפקדת ערבויות.

כתב האישום והליכים קודמים

2. ביום 17.5.2022 הוגש נגד המבקש, יליד שנת 2000, כתב אישום המייחס לו שלוש עבירות של סחר בסמים. מכתב האישום עולה כי בשלושה מועדים שונים, סחר המבקש, יחד עם קטין, בסם מסוג "קנבוס" באמצעות אפליקציית

עמוד 1

ה"טלגרם". בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים בבית משפט השלום, הסכים המבקש לקיומן של ראיות לכאורה, אולם, נוכח נסיבותיו המיוחדות, לטענתו, ביקש מבית משפט השלום לבחון חלופת מעצר. לאחר שבית משפט השלום התרשם מהמפקחים המוצעים, הורה על שחרור המבקש לחלופת מעצר בבית שכונו. בתוך כך, קבע בית המשפט השלום כי במקרה דנן, אכן מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את שחרור המבקש לחלופת מעצר, ובפרט, גילו הצעיר; העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי; סוג הסם והכמות שנסחרה; וכן כי הקטין, אשר ביצע את העבירות יחד עם המבקש, שוחרר עם הגשת כתב האישום.

3. על החלטה זו הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי קיבל את הערר וקבע כי לא מתקיימות במקרה זה נסיבות חריגות המצדיקות שחרור לחלופת מעצר. בית המשפט המחוזי ציין, בין היתר, כי, ככלל, בעבירות סמים גיל הנאשם ועברו הפלילי אינן מהוות נסיבות מקלות, ואף הוסיף כי העובדה שהשותף הקטין שוחרר אינה מהווה נסיבה לזכות המבקש, שכן הליכי המעצר של קטינים שונים מאלה של בגירים. בהקשר זה, הודגש כי העובדה שהסחר בוצע עם קטין היא אף נסיבה מחמירה, המחזקת את מסוכנותו של המבקש.

בית המשפט המחוזי הביע ספק בקביעת בית משפט השלום שלפיה החלופה הביתית המוצעת תחליש את המסוכנות הנשקפת מהמבקש, שכן, הסחר בסמים המיוחס למבקש נעשה באמצעות הטלפון הנייד, ומאפשר את ביצוע העבירה גם בהיותו במעצר הבית. נוכח האמור, קיבל בית המשפט המחוזי את הערר והורה על מעצרו של המבקש. לצד האמור, הורה בית המשפט המחוזי על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המבקש אשר יובא לפני בית משפט השלום שישקול מחדש האם יש מקום להורות על שחרורו לחלופת מעצר.

על החלטה זו מונחת הבקשה שלפניי.

הערר דנן

4. בעיקרו של דבר, המבקש סומך ידיו על החלטת בית משפט השלום ומוסיף כי בית המשפט המחוזי לא נתן משקל ראוי לשאלת משך הזמן עד להגשת תסקיר המעצר על-ידי שירות המבחן, אשר מצוי בעומס רב, וזאת בניגוד לפסיקותיו של בית משפט זה בנדון.

5. עוד לטענת המבקש, שגה בית משפט המחוזי כשלא נתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות אשר פורטו בהחלטת בית משפט השלום.

דיון והכרעה

6. לאחר דיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, מבלי לקבל תשובה.

7. הלכה היא כי בקשה לרשות ערר על החלטת מעצר ב"גלגול שלישי" תתקבל רק במקרים מיוחדים, שבהם

מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם האישי של הצדדים להליך, או כאשר מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת, כמו פגיעה שאיננה מידתית בזכויות המבקש, חשש לעיוות דין וחריגה מסמכות (ראו מיני רבים: בש"פ 2092/22 ואקנין נ' מדינת ישראל (24.3.2022); בש"פ 9596/17 מיכל זגורי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (10.12.2017)). כמו כן, אציין כי אין בכך שערכאת הערעור הגיעה לתוצאה שונה מתוצאת הערכאה הדיונית, כשלעצמה, כדי להוות עילה למתן רשות ערר (ראו: בש"פ 5493/21 גבאי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.8.2021); בש"פ 2093/22 אנאטו נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (25.3.2022)).

בענייננו, וחרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני ובעל חשיבות כללית, הבקשה דן נטועה בנסיבותיו של המקרה הקונקרטי והיא אינה מעלה כל שאלה אשר חורגת מענייני הפרטני ואשר ראוי לה לפי טיבה ומהותה להתברר במסגרת בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי". כמו כן, לא מצאתי כי עניינו של המבקש בא בגדר הנסיבות החריגות אשר מצדיקות התערבותו של בית משפט זה. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

8. למעלה מן הדרוש, אוסיף כי לא מצאתי שנפל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי ובנימוקיו. כך, לא מצאתי כי נסיבותיו האישיות של המבקש הן כאלה אשר יש בהן, כשלעצמן, כדי להצדיק את שחרורו לחלופת מעצר מבלי לקבל תחילה תסקיר מעצר. עוד מקובלת עלי קביעת בית המשפט המחוזי כי העובדה שהעבירות בוצעו יחד עם קטין מגבירה את מסוכנותו של המבקש.

9. לבסוף, לא ברורה טענת המבקש כי הותרתו במעצר רק לשם קבלת תסקיר אינה מתיישבת עם פסיקת בית משפט זה. הלכה ברורה היא כי במקרים בהם בית המשפט הדין בבקשת מעצר מתקשה לעמוד על טיבה של החלופה המוצעת, והאם יש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, רשאי הוא להורות על מעצרו לצד קבלת תסקיר מעצר בעניינו (ראו: בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל, פס' 9 (15.1.2015)). כך נהג בית המשפט המחוזי בענייננו, כמקובל, וכדבר שבשגרה בכגון דא, ולא נפל בכך כל פסול – ההפך הוא הנכון.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה באייר התשפ"ב (26.5.2022).

שׁוֹפֵט